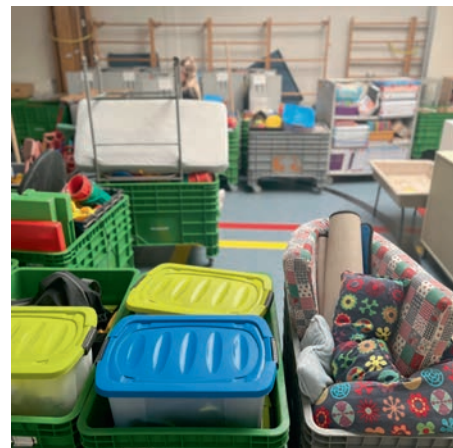

Texels Onderwijs

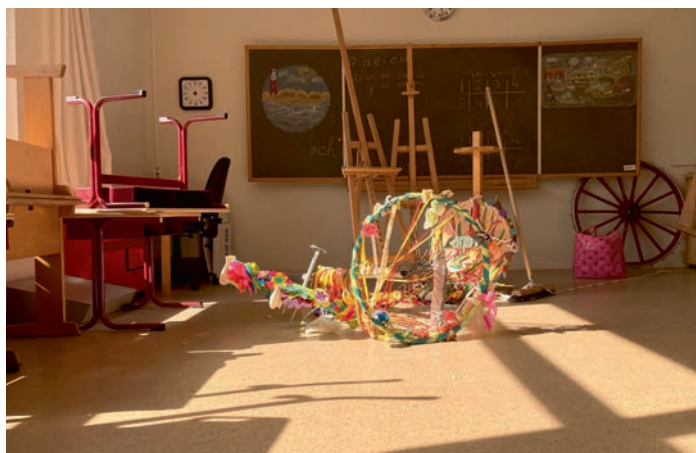
EEN UITGAVE VAN TEXELS ONDERWIJS

Afscheid van de schoolgebouwen in Den Burg

In Den Burg werd afscheid genomen van de schoolgebouwen. Op De Jozefschool, De Fontein en de Kompaschool konden geïnteresseerden op donderdag 21 april binnenlopen. Daarvoor was veel belangstelling. Oud-leerkrachten ontmoetten elkaar weer, OSG-leerlingen haalden samen herinneringen op en decennia aan onderwijsgeschiedenis kwam in verhalen voorbij.

Op Vrije school Stella Maris werd op vrijdag 22 april een zelfverzonnen afscheidslied gezongen en beschilderden de kinderen de muren van het oude schooltje. Ook op de Jac. P. Thijsseschool werd gezongen, waarna de schoolbel voor de laatste keer geluid werd. De bel werd van de gevel gehaald en officieel overgedragen aan Niek Welboren, die zich heeft ontfemd over objecten van onderwijs-historische waarde.

Vliekotter en Pepermolen werken naar één visie toe:

Het is een volgende stap in de visie op Texels onderwijs

Begin januari maakte Kopwerk bekend de trotse nieuwe eigenaar te worden van kinderopvang De Pepermolen. Kopwerk is de bestuurlijke organisatie waaronder de vier Texelse openbare basisscholen, De Fontein en Vrije school Stella Maris

vallen. Floor Daemen, directeur van basisschool De Vliekotter in Oosterend is, nu alle formaliteiten zijn doorlopen, ook directeur van De Pepermolen. Het is een volgende stap vooruit in de visie op Texels onderwijs, zegt ze: We hebben de afspraak

gemaakt dat we met z'n allen verantwoordelijk zijn voor alle kinderen van Texel. We werken toe naar een mooie, doorlopende lijn van 0-12: zo kunnen we de kinderen beter voorbereiden op school en met meer maatwerk begeleiden.

Teams samen brengen

Op korte termijn gaat er niets ingrijpends veranderen, we nemen eerst de tijd om elkaar beter te leren kennen en om de teams samen te brengen. We willen in kaart brengen waar beide organisaties voor staan. Vervolgens gaan we kernwaarden en visies bij elkaar brengen. Letterlijk op papier, zodat we in de toekomst intensiever kunnen samenwerken, vertelt ze. Het is onze wens om straks samen in 'n gebouw te zitten. Dan hebben we echt een doorlopende leerlijn van 0 tot 12. We kunnen dan eerder problemen signaleren. Peuters die wat voorlopen, kunnen we alvast schoolse dingen aanbieden en andersom: kleuters die nog niet aan school toe zijn, kunnen een deel van de tijd op de peutergroep zijn.

Nieuwe mogelijkheden

Ook voor het personeel ontstaan er nieuwe mogelijkheden. Ze ziet dat zo voor zich: Stel dat een jonge leerkracht, die nog geen kinderen heeft, heel graag op wereldreis zou willen. Nu is dat ingewikkeld, want als leerkracht ben je gebonden aan de schoolvakanties. Maar straks kan deze leerkracht in de winter op reis en in de zomer aan de slag op de BSO. Floor zal niet dagelijks op De Pepermolen

te vinden zijn: Noortje Veekens heeft de dagelijkse leiding. Floor neemt de overkoepelende zaken voor haar rekening, zoals de visie, personeel, financiën, het overleg met de andere scholen en het overleg met het bestuur van Kopwerk. Noortje en ik willen elkaar goed leren kennen. Daarom zal ik waarschijnlijk twee dagen op De Pepermolen werken, waarvan één samen met Noortje. Als je samen in een ruimte bent, leer je elkaar en de organisaties veel sneller kennen.

Samen in 'n gebouw

Of De Pepermolen en de Vliekotter daadwerkelijk in 'n gebouw komen, is nog even afwachten. We denken dat het haalbaar is, maar er zijn nog wat haken en ogen, zegt Floor. De haalbaarheid maakt deel uit van een breder onderzoek: voor de schoolgebouwen van De Vliekotter, De Lubertischool, de Bruinvis en Durperhok wordt in kaart gebracht welke aanpassingen noodzakelijk en wenselijk zijn en hoe de gebouwen te verduurzamen zijn. De uitkomsten van het onderzoek worden aan de gemeenteraad voorgelegd. In de tussentijd beginnen we alvast aan een tijdelijke verbouwing: we leveren de teamkamer, een kantoor en een stuk van het podium in voor een nieuw lokaal. Dat is nodig, want De Vliekotter groeit uit zijn jasje. In 2020 hadden we nog 83 kinderen. Dit jaar hebben er 111 op 1 oktober en als er niks gebeurt, zijn dat er in 2025 133. Voorlopig zitten we als team in de hal. Niet zo praktisch, maar gelukkig is het maar tijdelijk.

De Twee Heren: een natuurspeelsterrein in ontwikkeling

Buitenklas in wording aan de zuidkant van het plein.

blad zijn, dan zijn ze in rust. Er worden geen volwassen bomen geplant. Een speelplein in ontwikkeling geeft onwijs veel educatieve mogelijkheden. Het leent zich uitstekend voor biologielessen door de grote diversiteit aan planten en doordat het steeds verandert. Daardoor ontstaat er binding, het plein groeit met de kinderen mee. Het leent zich in het algemeen voor buitenklassen: onderzoek wijst uit dat het leervermogen van kinderen toeneemt als ze buiten les krijgen. Daar leggen we plekken voor aan.

Extra handen van het eiland

De Twee Heren werkt vaker samen met ontwerper Suzanne van Ginniken: We spreken elkaars taal, dat werkt fijn. We zitten samen in twee vakgroepen, Wilde Weelde en Springzaad. Speelnatuur en De Twee Heren hebben dezelfde missie: we staan voor vergroening en voor natuurlijke spelen. Na de meivakantie gaan de werkzaamheden door: We werken tussen de kinderen en zullen af en toe een stukje afzetten als dat nodig is. Daar hebben we ervaring mee. Onze extra handen komen van het eiland trouwens: we hebben hovenier Barry Kunst ingehuurd. Het hekwerk komt van een lokale ondernemer en ook het loonwerk wordt door bedrijven van het eiland gedaan.

Tijd om te groeien

De westkant van het plein blijft voorlopig sober: doordat het plein groter is dan oorspronkelijk gepland stond er was 3000 vierkante meter beschikbaar gesteld, maar het terrein bleek 1500 vierkante meter groter, worden er in de loop der tijd subsidies geregeld en is het ontwerp hier en daar wat aangepast. Zo'n stuk erbij is niet zomaar even bekostigd. Schoolpleinen kosten veel geld, zegt Timo. Speeltoestellen zijn duur, er komen bergingen, er moet verlichting komen. Maar de tijd nemen om een speelsterrein tot stand te laten komen is niet erg. Daar wordt het eigen van. En het is goed om te leren dat dingen tijd nodig hebben om te groeien.

In de december-editie van dit katern publiceerd we het ontwerp. Suzanne van Ginniken vertelde in deze editie over haar werk en het plein in een interview. Een grotere versie van het ontwerp en het interview zit te vinden op de website van Texels Onderwijs: <https://texelonderwijs.nl/het-wordt-een-grote-groene-oase>.

Het plein groeit met de kinderen mee

Timo Smith en Barry Bimmerman runnen samen De Twee Heren. Barry is opgeleid als hovenier, Timo heeft een commerciële achtergrond. Samen maken ze natuurlijke buitenruimtes, parkachtige ruimtes, recreatierruimtes en speelpleinen voor scholen en kinderdagverblijven. Ze ontwierpen het natuurspeelsterrein van de Jac. P. Thijsseschool en zijn nu opnieuw op het eiland om het door Suzanne van Ginniken van Speelnatuur ontworpen natuurspeelsterrein rondom de Skool aan te leggen: We zullen ook nog aan het werk zijn als de kinderen straks in het gebouw zijn. Dat zijn we gewend, het is een mooie les voor ze om te zien hoe zo'n plein tot stand komt, vertelt Timo.

Geen Eigen Huis & Tuin

Hij hoopt een voorbeeld te kunnen zijn voor kinderen: We moeten anders met de wereld omgaan. Ons werk gaat over biodiversiteit, over klimaatbeheersing, over hergebruik en over vergroening. We zien ons werk als een missie. Het openbare speelplein wordt groen. Dat is tenminste het doel. Maar het is geen Eigen Huis & Tuin, zo'n groene speelplek ontwikkeld zichzelf met de tijd. De eerste stap is een bruikbaar plein. Een deel van de speeltoestellen van Stella Maris, de Jozefschool, de Thijsseschool en de Fontein worden hergebruikt en we werken met restmaterialen van gemeentewerken: meerpalen, keien, betonnen banden om trap-

petjes mee te maken, een put die als verstoppelië dienen kan: we willen zo min mogelijk dingen van de vaste wal halen. Daaroverheen komt een laken van groen. We beginnen met een mengsel van bloemen en kruiden. De grond is schraal. Door te beginnen met ruigtekruiden, zoals we ze noemen, krijg je heel veel soortenrijkheid. Het wordt elk jaar anders en steeds mooier.

Buitenklassen

De bomen, de struiken en het geplande bosplantsoen worden in het najaar aangeplant. Het seizoen is voorbij. We moeten wachten tot de bomen zonder

WAT KINDEREN WILLEN

Mijn hoofd kon je gebruiken om een ei op te bakken

Jackie Kaercher is net 11 geworden en Lillian de Ridder is bijna 11. Ze zitten in groep 7 van de Lubertischool in De Koog. Jackie en Lillian zijn blij met hun school. Er hangt hier een goede sfeer, zegt Lillian. De sfeer is vrolijk en iedereen kan het goed met elkaar vinden. Meestal dan, zegt Jackie. Maar het wordt altijd goed opgelost. De stelregel is dat je het

zegt Lillian gerder. Jackie knikt: Ik weet niet hoor, maar als ik mijn broertje schop, dan ligt hij op de vloer. En met basketbal maakt iedereen ruzie om de snelste jongens, terwijl de

kan heel hard schoppen. Soms zeggen ze ook dat we watjes zijn, maar als ik dan zo doe.. Jackie maakt een dreigende beweging met haar handen, ..dan schieten ze naar achteren.

Het is echt onzin, we zijn net zo sterk

Het vergaderschrift

Op de Lubertischool hebben ze een vermeldenswaardige methode voor als dat even niet lukt. De kinderen schrijven dan in een schrift wat er is gebeurd. Dat schrift ligt in elke klas en heet het vergaderschrift. Elke vrijdag lezen twee kinderen de klachten die in het schrift staan op. Voorvallen die niet in het schrift staan, worden ook meegenomen. Als het om klasgenoten gaat, lossen ze het ter plekke op. Als het om kinderen uit een andere klas gaat, gaan de kinderen die uit het schrift voorgelezen hebben naar dat lokaal om het op te lossen. Soms verzinnen kinderen dingen, zodat ze niet hoeven te werken. Het duurde een keer wel een uur voor we klaar waren, vertelt Jackie.

was ook een heel eng verhaal. Niemand kon meer slapen. Dat was bij het kampvuur, zegt Jackie. Toen gingen we marshmallows roosteren. We hebben ook nog het Lubertischooltheater, bedenkt Lillian zich. Dan maken we om de beurt een voorstelling. De juffen doen ook mee. Onze groep is nu aan de beurt. We hebben een lied en de ouders mogen er voor het eerst weer bij zijn.

Geen watjes

De kinderen van de Lubertischool hebben een enorm bedrag opgehaald voor Oekraïne. Het skelet ze noemen hem Henk- dat op het podium staat, houdt een briefje vast in de

meiden elke keer scoren. Ik heb zelfs een keer gescoord door achteruit in de ring te gooien. Laatst gingen we pallets slopen en toen zei iemand: het gaat tienduizend jaar duren als de meiden het doen. Ze doet het toontje na waarop dat werd gezegd. Nou, echt niet. Ik

Het is echt onzin, we zijn net zo sterk.

Jackie is een van de negen leden van de Texelse Kinderraad. Daarover kun je meer lezen op www.texelsonderwijs.nl.

Als een klas op schoolreisje is of op kamp, dan doen we verstoppertje door de hele school

kie. Maar meestal lukt het wel, zegt Lillian. En we eindigen altijd positief. Dan vertel je wat er heel leuk was deze week.

Schoolverstoppertje

We hebben nog een leuke traditie! , zegt Jackie. Als een klas op schoolreisje is of op kamp, dan doen we verstoppertje door de hele school. Dan verstoppelen we ons in kasten of erachter of achter dit gordijn. Lillian wijst naar het gordijn in de lerarenkamer, waar we aan de grote tafel zitten. Als de bel luidt en je bent niet gevonden, dan heb je gewonnen. Kamp is ook een traditie, zegt Jackie. We gingen naar Friesland. Dan doen we allemaal heel leuke activiteiten. Theater bijvoorbeeld en een spel, en we gingen naar een soort van pretpark. En we kregen geld voor snoep. Er

kleuren van de Oekraïne vlag waarop het op staat: € 5692,80. Dat geld zamelden ze in met een sponsorloop om de Brink. Ik haalde vier kilometer en honderd meter. Ik ging dood! Om de tweede had ik zijsteek, zegt Jackie. Mijn hoofd kon je gebruiken om een ei te bakken. Lillian veegt over haar voorhoofd. Reken maar uit hoeveel ik gerend heb: 8 x 410 meter. Het geld is gestort op Giro 555. Ze hoopt dat het geld naar gewone Oekraïne mensen gaat. Zodat ze dingen op kunnen knappen en genoeg voedsel en medicijnen kunnen kopen. En ook dingen voor het leger, zodat ze terug kunnen aanvallen. Als Poetin Polen binnenvalt, moeten we meevechten denk ik. Sommige mensen zeggen dat alleen mannen moeten vechten, maar er zijn ook vrouwen soldaat. Jackie rolt met haar ogen. Ik vind het sowieso heel stom dat ze mannen als sterker zien,

OEKRA ENSE KINDEREN NAAR DE BRUINVIS

Het belangrijkste is dat ze zich veilig gaan voelen

De kinderen die op de boot zijn komen wonen, starten na de meivakantie op de Bruinvis. We hebben er nu twaalf ingeschreven, zegt ze. Vanaf 9 mei krijgen de kinderen dagelijks les. De afgelopen twee weken zijn ze een aantal keren geweest, samen met hun moeders. Ze hebben meegedaan met de paaslunch en met gym, ze hebben moederdagkado's gemaakt en ze deden mee met de Koningsspelen. We hebben als school gelukkig de ruimte en de oppervlakte om dit te doen. Er is plek voor zo'n veertig kinderen, verdeeld over twee groepen. In de ochtenden krijgen de Texelse en de Oekraense kinderen apart les, zodat beide groepen de aandacht krijgen die ze nodig hebben. 's Middags krijgen ze samen les.

Bewegend leren

Op De Bruinvis wordt veel gewerkt met bewegend leren, waardoor het taalverschil minder op de voorgrond staat. Voor de jongere kinderen is er een beweegvloer - een aanraakgevoelige vloer waarop je opdrachten doet door te springen of door stappen te zetten. Voor het taalonderwijs gebruiken we veel beeld: een kind krijgt bijvoorbeeld een plaatje van een olifant op het voorhoofd en moet aan de

In de haven van Oudeschild is een hotelboot aangemeerd met 110 tweepersoonskamers voor vluchtelingen uit Oekraïne. Vanaf zaterdag 2 april zijn er mensen aangekomen: Het is nog niet te zeggen hoeveel het er in totaal worden, dat weten we pas gaandeweg, vertelt Yvonne de Jager, directeur van de basisscholen Durperhok in De Cocksdorp en De Bruinvis in Oudeschild.

Veilig voelen

Het belangrijkste is dat de kinderen zich veilig gaan voelen, zegt ze. We noemen ze de groep Oekraense kinderen, maar ze kennen elkaar natuurlijk niet. Ze vormen nog geen groep waar ze zich fijn in voelen, hooguit delen ze culturele gewoonten en een stukje geschiedenis. We gaan daarom veel aandacht besteden aan groepsvorming en sociale vaardigheden. Dat is ook voor de kinderen van De Bruinvis belangrijk, want ook hun groepsdynamiek verandert. Verder gaan we zorgen voor uitingsvormen waarbij een taalbarrière geen rol speelt: film, muziek, tekenen en bewegen. De kinderen moeten hun verhalen kwijt kunnen. Yvonne heeft ervaring met trauma-sensitief onderwijs. Die ervaring komt van pas. Ze ging op uitwisseling naar Zweden en werkte met 12 tot 21-jarige jongeren met een geschiedenis. We liepen daar ook tegen een taalbarrière aan en zochten naar manieren om jongeren die

veilige manier hun emoties in kwijt. Voor leren is geen ruimte zolang een kind getraumatiseerd gedrag vertoont, legt ze uit. Tij-

Hulp in overvloed

Er zijn veel mensen die hun hulp hebben aangeboden, maar hoe die hulp ingezet kan worden is nu nog niet duidelijk. We nemen het maar dag voor dag. Misschien hebben we setjes gymkleden nodig. Misschien geven we alle kinderen een goodiebag met een mooi tekenschrift en wat potloden en wil iemand dat sponsoren. Misschien hebben de kinderen zwemles nodig, omdat ze in een boot in

Het mooie is: Oudeschild is een dorp. Als er iets moet, is het morgen geregeld

dens een training van NT2-taaldocent Marion Bruins moesten we een les proberen te volgen terwijl we op een opgeblazen ballon zaten. Dat is wat trauma met je hersenen doet: je bent voortdurend bezig met het heel houden van de ballon.

Vertaaltechniek

De Oekraense moeders zijn welkom in de school en er is een ontmoetingsplek gecreëerd in t Skiltje. Daar wordt ook taalles gegeven. We hoopten op moeders met onderwijservaring, maar die zitten er nu nog niet tussen. In Utrecht wel, daar konden er 60 aan de slag. Gelukkig is er iemand die goed Engels spreekt en we hebben een vertaalapp. Een handige toekomstigheid: Kwieb, de oudercommunicatie-app die De Bruinvis na de meivakantie gaat gebruiken, blijkt ouderberichten automatisch te kunnen vertalen naar het Oekraens.

de haven verblijven. We weten het nog niet. Het mooie is: Oudeschild is een dorp. Als er iets moet, is het morgen geregeld.

Naast elkaar staan

Bang om fouten te maken is ze niet. Het is een nieuwe situatie. We zullen ongetwijfeld keuzes maken die niet handig zijn. Zolang we maar naast elkaar gaan staan en niet tegenover elkaar, lossen we het wel weer op. Gelukkig hebben veel mensen mijn mobiele nummer en kunnen ze me een appje sturen als er iets is. We gaan op weg en dan zien we het wel.

De films gingen niet over trauma's, maar ze konden er wel op een veilige manier hun emoties in kwijt

hand van eigenschappen raden welk dier het is. Zo leren de Oekraense kinderen op een laagdrempelige manier Nederlandse woorden. En wij leren er vast ook Oekraens van.

niet goed Zweeds spraken hun ervaringen te laten verwerken. We lieten ze films maken. Dat werkte goed. De films gingen niet over trauma's, maar ze konden er wel op een

WAT KINDEREN WILLEN

Leuke herinneringen stapelen

Jozefschool-tradities

Even geleden gingen ze met hun klas op kamp. W e gingen naar een boerderij. Rondom die boerderij waren allemaal paarden. We gaan altijd naar de buurt van de Efteling, dat is traditie , vertelt Anouk. Het Jozeffeest is trouwens ook traditie. Dat doen we elk jaar hier op school, op een korte dag. Dan doen we allemaal spelletjes . Lotte begint te zingen: De Jozefschool, de Jozefschool, heb ik het naar mijn zin.. Anouk valt in. Ze zingen het hele lied. Er is ook nog een rap , zegt Lotte. Die doen ze ook in koor:

*Onze school bestaat al honderd jaar
en deze school is nog lang niet klaar
We spelen met z n allen samen op het plein
van voetbal tot basketbal
het is allemaal heel fijn*

Het duurde wel zes jaar voordat ik het hele lied kende , zegt Lotte en ze legt nadruk op

Lotte Jongejan en Anouk Raateland zijn allebei 11 en zitten in groep 7/8 van de Jozefschool in Den Burg. Lotte zit in de Texelse kinderraad. In de vorige editie van de schoolkrant vertelde ze op de kinderpagina al over haar liefde voor paarden. Ze vertelde over haar pony Snuitje, die de weide deelt met de eigenwijze Shetlander Angel. Anouk heeft zelf geen pony, maar ze zit wel op paardrijden. De gedeelde paardenliefde is n van de redenen dat ze zin hebben in de verhuizing naar de Skool, na de meivakantie: Het speelplein is echt heel cool, want er is een paarden-speelplek! , zegt Lotte en ze kijkt opgetogen.

gebouw. Dat is leuk. Misschien mogen we er ook wel een tekening bij maken , zegt Lotte. Ik ga het hier niet missen. Volgens mij is het daar veel mooier , vindt Anouk. Lotte denkt dat ze wel dingen gaat missen, maar ze moet er even hard over nadenken: Dat je hier niet voorzichtig hoeft te zijn omdat het oud is, dat

We hebben ook een groep gemaakt met alleen maar meiden, want de jongens gingen schelden , zegt Lotte en ze rolt met haar ogen. We doen ook serieuze dingen, hoor. We hebben de Whatsappgroep gebruikt om geld in te zamelen voor Oekra ne. Met z n allen hebben de kinderen € .,- opgehaald door lege flessen in te zamelen. Wij hadden zo n vuilniszak . Lotte beeld het uit met haar handen: ze strekt haar ene arm zo ver mogelijk naar links en de andere zo ver mogelijk naar rechts. Zo breed. En dan tot aan de grond . Sommige mensen gaven geld in plaats van flessen. Iemand had

over te weten te komen , zegt Anouk. We kijken in de pauze nu Dertien in de oorlog. Daar heb ik heel veel aan gehad voor mijn werkstuk, over Anne Frank . Mijn werkstuk ging over de Amsterdammertjes. Dat zijn jonge kinderen uit Amsterdam die in de oorlog naar Texel kwamen. Ik had ZG.

Leuke herinneringen stapelen

ZG staat voor Zeer Goed. Lotte haalt vaak een ZG. Of een tien: Ik heb allemaal vakjes in mijn hoofd. Het lijkt op een emmer waar je een klepje voor kunt schuiven en dan kan het er niet meer uitstromen. Soms is dat wel vervelend, want daar worden dingen saai van. Ik vind het knap , zegt Anouk. Ik moet wel wat meer leren dan Lotte. Maar zelf onthoud ik ook best veel. Heel veel leuke dingen! , zegt Lotte. Die kun je sowieso gemakkelijker onthouden, vindt ze. Anouk knikt: Stomme dingen onthoud je ook wel, maar dingen die leuk zijn beter. Ze denken na over hoe dat komt. Lotte denkt het te weten: Doordat het leuk is om je een leuke herinnering te herinneren. En daardoor onthoud je die herinnering ook. Die is ook leuk. En dan onthoud je die herinnering weer en die is ook leuk. En zo heb

Het duurde eigenlijk mijn hele schoolcarrière

het woord zes. Ik ken het nu pas , zegt Anouk. Het duurde eigenlijk mijn hele schoolcarrière .

ga ik wel missen. Anouk heeft vriendinnen op de Fontein en het lijkt haar heel gezellig dat ze straks samen op het plein kunnen spelen.

Veel mooier

Ik ben wel blij dat we in het grootste lokaal komen in het nieuwe gebouw , vervolgt ze. Aan de groene kant. Groen is de kleur van de bovenbouw. E n waarschijnlijk mogen we onze namen op de muur schrijven in dit

Lege flessen voor Oekra ne

We hebben een Whatsappgroep met onze klas. En een Snapchataccount , zegt Anouk. Op 2 maart was het Nationale Vlechtendag. Toen heb ik het erin gezet en kwam iedereen met vlechtten naar school. De meiden dan.

in z n eentje € 400,- opgehaald. Iemand anders iets van € 75,- . Ik had € 186,- , zegt Lotte.

Echt veel. En nu maar hopen dat de Russen niet hierheen komen. Maar daar ben ik niet bang voor hoor. Ik vind het wel leuk er meer

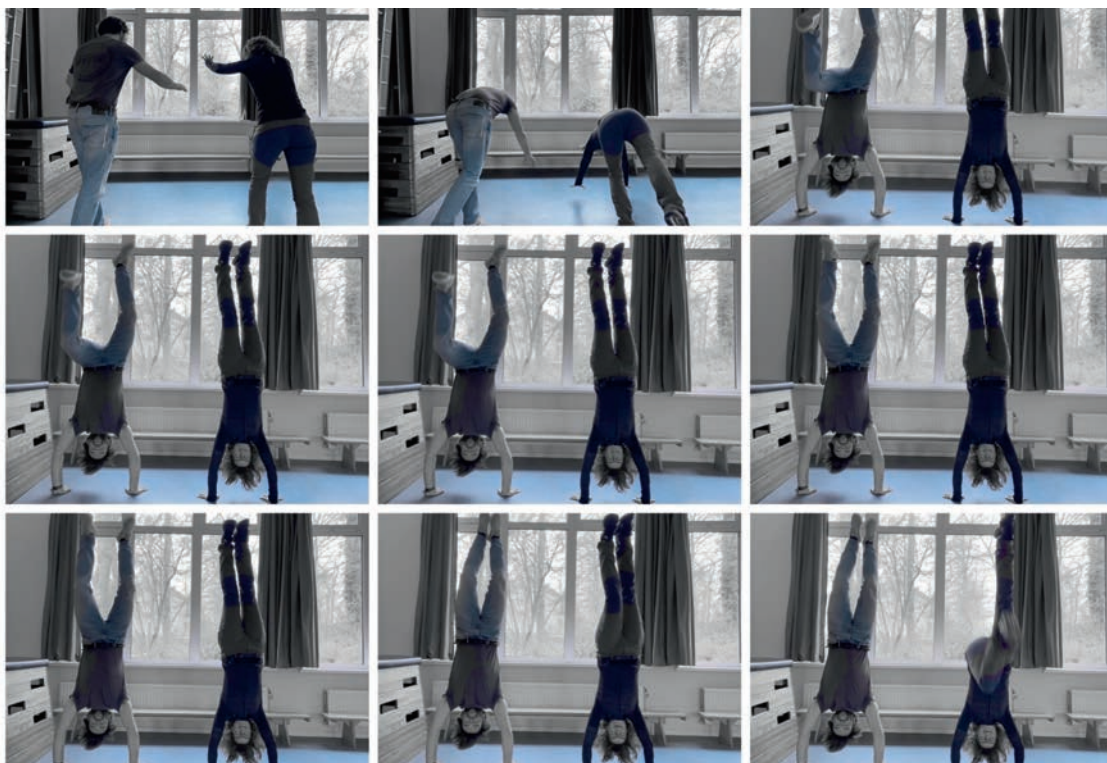
je uiteindelijk een hele stapel leuke herinneringen aan die leuke herinnering in je hoofd en wordt die stapel veel hoger dan de stapel van de stomme herinneringen.

Stomme dingen onthoud je ook wel, maar dingen die leuk zijn beter

Vakdocenten

Als je overal een uitdaging voor jezelf in kunt zien, dan ben je zo rijk

Ze kennen alle scholen, ze geven kinderen vaak jaren achtereen les en zien onderwijsveranderingen komen en gaan. In deze serie vertellen ze waarom hun vak zo van belang is en hoe het is georganiseerd.

Sil Gaaff is 28 en woont in Den Burg. Hij werkt als gymdocent voor de Jozefschool, de Kompasschool en Vrije school Stella Maris, is eigenaar van Kitesurfschool Texel en geeft freerunles op donderdagavond. Sandra Bremer is 36 en woont in Oosterend. Ze werkt voor De Vliekotter en De Bruinvis en geeft een uur per week bodyshape voor volwassenen in De Bijenkorf in Oosterend. Ik denk dat je als gymdocent echt een steentje bij kan dragen aan het zelfvertrouwen van een kind en aan de sociale ontwikkeling, zegt Sandra. Dat vindt Sil ook en hij voegt eraan toe: Ik probeer ze plezier in bewegen mee te geven.

meewerken. De kleuters van De Vliekotter hebben nu bijvoorbeeld het thema Boerderij. Dan doe ik dat in in de gymzaal ook. Daar helpen superhelden op de boerderij: Mega Mindy en Spiderman geven de dieren te eten. Ze komen zwaaiend aan de trapeze en springend over de kast langs alle voerbakken. Meneer Verhoef en zijn kat proberen Piet koin en zijn vriendjes tegen te houden als ze appeltjes pikken uit de boomgaard en Brandweerman Sam moet brandjes in de stal en de hooibergen blussen. Die zijn aangegeven met rode lintjes en gaan uit door ze te raken met ballen.

Buitenlessen

Vorig jaar heb ik de kinderen meegenomen naar de surfschool. Ik vind het belangrijk dat ze zien waar ze opgroeien: we hebben hier de ruimte om buiten te sporten. In corona-tijd, toen de sporthal dicht was, gaf ik les op de ijsbaan en op het skatepark. Ik liet ze meenemen wat ze hadden: stepjes, skateboards, skates. Later hoorde

Ruimte om te bewegen

Sil zegt: Jonge kinderen hebben beweging nodig. Ik wil bereiken dat ze een leven lang blijven bewegen. Daar probeer ik ze handvatten voor te geven, zodat ze ook buiten de lessen om bewegen. Ik probeer talent te spotten en ze tips te geven of ze warm te maken voor een vereniging. Want als je lol krijgt

Door te sporten leren kinderen zichzelf uitdagen, motiveren en evalueren

ik dat de kinderen op school ook aan het skaten waren. Dat vond ik mooi, dan vind ik dat ik echt iets heb bereikt, zegt Sil. Ik zou willen dat we vaker buiten konden sporten, zegt Sandra. Ik ben met de kinderen gaan mountainbiken in het bos, dat zou ik elk jaar wel willen doen. Maar logistiek is dat een heel geregeld. Met de kinderen van De Bruinvis ga ik wel eens bootcampen op de dijk, dat lukt wel in een uurtje.

in bewegen, dan blijf je het ook doen, zegt Sandra. Door te sporten leren kinderen zichzelf uitdagen, motiveren, grenzen aangeven en evalueren. Als je overal een uitdaging voor jezelf in kunt zien, dan ben je zo rijk.

Lammetjes redden met Paw Patrol

Sil geeft les in sporthal TXL in Den Burg en Sandra verdeelt haar tijd tussen de gymzaal in de Bijenkorf in Oosterend en in de Skiltje in Oudeschild. Voor wie nog nooit in deze gymzalen geweest is, dat overkomt de besten: vijf van de leden van de kinderraad kenden de zalen niet. Daarom maakten we een fotoserie, die staat verderop in dit artikel. Ik kom weinig op de scholen, zegt Sil. Ik

Acht klassen op een dag

Sandra schrijft elk jaar een doorlopende leerlijn uit die aansluit bij de jaarplanning op de scholen: We beginnen met de Gouden Weken. Dat doen we voor de groepsvorming. Tijdens de spelletjes staat samenwerking centraal. Het gaat dan om welke rol ze hebben en hoe ze in de groep willen staan. Ook Sil besteedt aan het begin van het jaar aandacht aan samenwerken, maar bij hem

Ik vind het belangrijk dat ze zien waar ze opgroeien

geef 24 uur gym in drie dagen en alle klassen komen naar de sporthal. We zien de leerkrachten natuurlijk wel, en de andere sportdocenten. Vakcollega's hebben is fijn, dan kun je advies vragen als er iets is met een kind of als je een les aan het uitwerken bent. Ik heb veel aan Annemarie [Nijkoops, red.]. Dat mis ik wel eens, dat directe contact met andere vakdocenten, zegt Sandra. Ik zag jullie de afgelopen jaren - door corona - maar drie keer per jaar. Ik kom wel veel op de scholen. Daar probeer ik wekelijks een koffiemoment met mijn collega's mee te doen en ik doe mee met de vergaderingen. Zo hoor ik precies wat er met kinderen aan de hand is en ik kan aansluiten bij de thema's waar ze op dat moment

is de tijdsdruk iets hoger: op maandag geeft hij acht klassen van de Jozefschool les: Dat is altijd wel beuken, in de ochtend geef ik vijf lessen van veertig minuten achter elkaar. Veel scholen hebben combinatieklassen: ik bied in een les verschillende niveaus aan. Kinderen die op turnen zitten of op gym, kunnen ook een rol als coach of jury krijgen. Voor kinderen die meer kunnen is gym in combinatieklassen best jammer. We hebben het er wel eens over gehad om de midden- en bovenbouwklassen van scholen te combineren. Dan kunnen we met meerdere docenten samenwerken en dan kunnen we I uitdaging bieden aan kinderen die daar baat bij hebben.

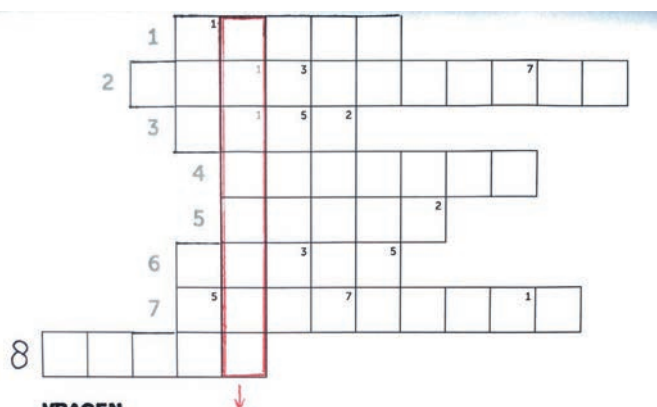
Kinderpagina: voor kinderen, door kinderen

J L A P B U I T E N S P E L E N U P M
C V Z A N E R E I E S D D K N K I A O
P O C A O J U B D P S Z I N R S O A E
A O S S C U O N R D V F E E I V N S D
A R C L J G O M B H P S N E P O E H E
S J F U T P W Y C D U T R A M U P A R
T A N N M B A O R C E L S W I E P A D
A A E C H R R X K N O E T V Q B I S A
K R S H C F C E B O N P J B O T K K G
K S S K H X I O H E U A I Y D H R Q Z
E V I T O K L C N B J A B G Z C I Y A
N A C K C Z S O A B H S T O W O F O N
V K R U O V O L N U M S N I X T J K R
Z A A I L C B J E N G T O J F R C M O
T N N K A L E J O J N O S S X U K R I
A T X E Q I J W R I F L A J O E D I E
Y I M N F R G B T N S W A E U P K W N
T E E S J P N J I O G T P S G S T H B
P W H C P A G Q C K B N R U U M J E L

Deze puzzel is gemaakt door Fenne en Lillian van de Lubertschool

VIND DEZE WOORDEN

NARCISSEN	PASEN
VOORJAARSAKANTIE	KONIJN
KUIKEN	PAASONTBIJT
EIEREN	CHOCOLA
SCHOOLREIS	SPEURTOCHT
PAASSTOL	PAASLUNCH
PAASHAAS	KRENTENBOL
CITROEN	PAASTAKKEN
KIPPEN	APRIL
ZON	IJSJES
MOEDERDAG	BUITENSPELEN
MEI	

VRAGEN

- De maand waarin Pasen wordt gevierd.
- Hoe noem je het als je met Pasen in de ochtend eet?
- met pasen bewaar je de eieren in een
- Een ander woord voor het genieten van eten.
- Soms worden paaseieren hoger als je verstopt.
- De feestdag met een haas.
- Een ander woord voor een feestdag die in het hele land gevierd word.
- wie is er op paasdag uit de dood herrezen?

Deze puzzel is gemaakt door Rens van de Lubertschool

Op woensdag 6 april mochten de kinderen van de basisscholen in Den Burg binnenkijken in hun nieuwe school. Wat een mooie vloer! , zeiden de kinderen van De Fontein en: Er komt al water uit de kraan! . De Fontein en de Thijsseschool maakten een beeldverslag en de Jozefschool maakte een vrolijk filmpje. Onze verslaggevers ter plaatse, Wende Stiehl en Arthur van Bruggen uit de middenbouw van de Jac. P. Thijsseschool, schreven een verslag.

Het is nu woensdag, wij gaan met school naar het nieuwe gebouw. Ik vind de kleur van ons stuk van de klas heel mooi. Het is een soort groenachtige kleur. En op het plein komt een soort grote heuvel waar je op kan stoeien dat vertelde juf Sjak. En daarna gingen we naar boven we zagen een hele kleine gymzaal. En juf zei al dat het niet handig is dat er trap in de gymzaal is. Er is ook een hele hele grote trap. Ik denk ongeveer 7 meter hoog.

Wende Stiehl

Ik vond het daar niet zo leuk want ik vind het daar stinken en het klaslokaal vond ik te klein. De kleuren in de Skool vind ik wel mooi. Maar toch vind ik wel dat er iets meer kleur moet komen. En de Thijsseschool is lekker veel kleur veel meer dan in de Skool. Het is wel een groot gebouw met heel veel kinderen dus ik denk dat het best wel druk gaat worden, want we zitten met 5 scholen!! De Thijsseschool, de Fontein, de Vrije School, de Jozefschool en de Kompas. In de Thijsseschool is het lekker rustig dat vind ik fijn en ik hoop dat er veel voetbalvelden komen. Maar toch denk ik dat het leuk gaat worden.

Arthur van Bruggen

HET DOE-LAB: LEREN MET JE LIJF

We verleggen de aandacht naar wat ze wel kunnen

Yvonne de Jager, schoolleider van De Bruinvis in Oudeschild en Durperhok in De Cocksdorp, werkt aan een Doe-lab. Dat is een onderwijsvorm met veel aandacht voor praktisch leren. Het past naadloos in de Texelse visie op onderwijs: passend onderwijs voor alle kinderen op het eiland, zo dicht mogelijk bij huis: We bieden dezelfde stof met dezelfde leerdoelen aan, maar op een andere manier, zodat deze kinderen vertrouwen krijgen in hun kunnen en hun manier van leren. We verleggen de aandacht naar wat ze wel kunnen. We willen dat ze gaan denken: ik mag zijn zoals ik ben.

Meervoudige intelligentie

Oorspronkelijk zou er een kant en klare methode afgenomen worden van het Amsterdamse initiatief waaraan het Doe-lab zijn naam ontleent, maar Yvonne vertelt dat de aanpak niet breed genoeg was: Zij richten zich op leerlingen die doorstromen naar het praktijkonderwijs. Op Texel zien we deze leerbehoefte bij een veel bredere doelgroep. Wij hebben veel kinderen met een grote interesse in beweegonderwijs, in techniek en in de kunstvakken. Daarom hebben we besloten een maatwerkprogramma te ontwikkelen. Ons programma gaat uit van meervoudige intelligentie. Sommige kinderen snappen uitstekend wat het begrip omtrek be-

der. Meer het Thijsse-lab, een doorlopende leerlijn Natuur en Techniek waarbij kinderen een onderzoekende houding aanleren. Via hun onderzoek ervaren ze dingen en doen ze kennis op. Door de verhuizing naar de Skool verhuist het lab tijdelijk naar de Bruinvis, tot het een vaste plek heeft: De Bruinvis is al een doe-school, het past ons om dingen uit te proberen. Een voorbeeld hiervan is vogelhuisjes maken. De kinderen leren hoe belangrijk het is om heel precies te meten: als je dat niet doet, past het niet in elkaar of komt er geen vogeltje in. Om het geleerde toe te passen willen wij de kinderen die de huisjes gemaakt hebben instructie laten geven aan andere kinderen. Zij krijgen een kleinere opdracht die

werkplaats, waar ook met grote gereedschappen gewerkt kan worden en kan worden getimmerd. Uiteindelijk werken we toe naar wat ook wel een verlengde schooldag genoemd wordt: kinderen krijgen de gelegenheid dingen uit te proberen en als het ze bevalt, kunnen ze na schooltijd door met een reeks workshops. Mochten ze daarna verder willen, dan kunnen we helpen om een

scholen worden afgerekend, vertelt Yvonne. Dat is pionieren. Ze legt uit dat je los moet durven laten dat de ontwikkeling van kinderen lineair verloopt: een kind dat in groep 6 de woordenschat heeft die gemiddeld aan het begin groep 5 verwacht wordt en de motorische vaardigheden die aan het eind van groep 7 verwacht worden, hoeft niet per se een leerachterstand te heb-

We willen gebruik maken van wat het eiland te bieden heeft om alle soorten talent te stimuleren

vaste plek voor ze te vinden. Dan denk ik bijvoorbeeld aan modelvliegtuigjes bouwen, fietsen repareren, een muziekinstrument bespelen, tekenen, filmen of een kleine onderneming opzetten om zelfgemaakte linnen tassen te verkopen. In Zutphen gebeurt zo iets al in het Walhallab, daar zijn we gaan kijken.

ben. Als een kind muzikaal is en beter klanken en woorden onthoudt door middel van muziek, kun je die interesse inzetten om het woorden te leren en dat kan zomaar ineens zorgen voor een sprong vooruit. Ze voegt eraan toe dat de komst van de Oekraense kinderen de ontwikkelingen versnelt: doe-onderwijs is een uitkomst bij taalbarrières.

Ze hebben geen moeite met het begrip, ze hebben moeite met zich het begrip eigen maken zolang het abstract blijft

tekent als je ze fysiek met een meetapparaat om het schoolgebouw laat lopen. Ze hebben geen moeite met het begrip, ze hebben moeite met zich het begrip eigen maken zolang het abstract blijft. Nu worden kinderen eigenlijk afgerekend op het kunnen volgen van de gedachtegang van degenen die toetsen ontwikkelen. Maar dat is lang niet voor alle kinderen een vanzelfsprekende manier van denken.

Een onderzoekende houding

Het Doe-onderwijs wordt om die reden geen apart programma. Het wordt geïntegreerd in het bestaande onderwijs. De leerdoelen blijven hetzelfde, alleen de lesmethode is anders. Op de Jac. P. Thijsse-scholen in Den Burg is de afgelopen jaren ervaring opgedaan met een vergelijkbare manier van werken. Daar ontwikkelde juf Els van

minder tijd kost, maar dezelfde doelen heeft. Ze herhalen ze de stof en bouwen ze vertrouwen op in hun manier van leren.

Verlengde schooldag

Kinderen moeten hun talenten ontdekken, zegt Yvonne, daar groeien ze van. Leren wordt makkelijker als ze kunnen ontspannen en als de manier waarop de stof aangeboden wordt, aansluit bij hun interesses en leerstijl. Om iets goed te leren, moet je oefeningen maken: 10.000 oefeningen is de stelregel. Daar willen we bij aansluiten. Stel dat een kind talent heeft voor lassen, hoe mooi is het dan als je dat al op je 8e of 9e ontdekt en dat regelmatig kunt doen? We willen gebruik maken van wat het eiland te bieden heeft om alle soorten talent te stimuleren. In dit geval bijvoorbeeld van ouders met een

Zo n onderwijsconcept is pionieren

Het meest lastige aan het opbouwen van zo n onderwijsconcept waarbij meervoudige intelligentie het uitgangspunt is, is de terugvertaling naar de lesstof en de leerdoelen waarop

Voor de zomervakantie van 2021 vertelde Yvonne ook over Texelse plannen voor een Doe-lab. Het interview is terug te lezen via www.texelsonderwijs.nl/schoolleidersvertellen.

Dorpsgymzalen

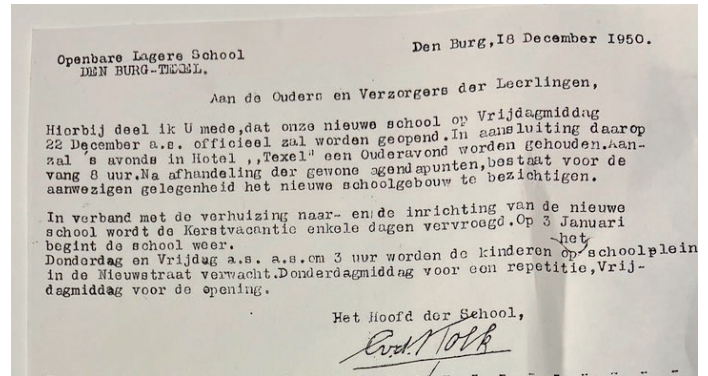
De kinderen die in Den Burg op school zitten, hebben gym in dezelfde sporthal. Maar waar sporten de kinderen van de andere scholen eigenlijk? Die vraag kwam ter sprake bij de Texelse Kinderraad. Lisa-Fien van De Bruinvis vertelde over t Skiltje, Amelie van Durperhonk over het Eierlandsche Huis, Olga van De Vliekotter over De Bijenkorf en Jackie van de Lubertischool over De Hof.

Voor iedereen die de gymzalen nog nooit van binnen heeft gezien, hebben we ze alle vier op de foto gezet. Met de klok mee: t Skiltje in Oudeschild, De Bijenkorf in Oosterend, het Eierlandsche huis in De Cocksdorp en De Hof in De Koog.

TIJDREIZEN DOOR HET ONDERWIJS

Het verhaal is nu compleet

Dag, u spreekt met mevrouw Ran-Bakker uit Velsbroek. Ik lees altijd nog de Texelse Courant. Die Narda van de schriftjes uit het artikel Tijdreizen door het Onderwijs, dat is mijn oud-tante. Dat vertelt Niek Welboren en hij kijkt er opgetogen bij. Misschien herinnert u het zich nog: we vonden op de zolder van de Jozefschool een kistje vol rekschriften uit 1914 van ene Narda de Graaf. Nu kreeg Niek eerder al, in 1988, acht schriftjes van dezelfde leerling. Hij heeft nu 50 schriftjes in zijn bezit en zei: Hier zit volgens mij een bijzonder verhaal achter. Dus plaatsten we een oproepje in het onderwijskatern van februari. En zodoende mailde mevrouw Bakker-Ran naar Nieks Eiland Galerij aan de Postweg.

Onverbeterlijke verzamelaarsclub

Het vreemde was: Narda's schriftjes lagen op de Jozefschool, maar ze woonde in Eierland. Niek wist nog maar weinig van haar, maar hij wist wel dat haar vader agrariër was op Hoeve Holland. Vervoer was destijds niet zo gemakkelijk als dat nu is en zo rees de vraag: waarom ging een meisje uit Eierland in Den Burg naar

Bakker werd er gek van, zei ze, altijd maar die spullen overal. Haar moeder heeft de schriftjes meegenomen naar haar werk, vermoedelijk om ze als voorbeeld te gebruiken.

Een mooi meisje met zwart haar

Narda woonde op Hoeve Holland. Ze heette eigenlijk Leonarda en haar broer, Frans ge-

Jozefschool te maken. Mevrouw Ran-Bakker zocht Niek na de mailuitwisseling op, samen met haar man. Ik had de schriftjes netjes geselecteerd, ze heeft ze allemaal door zitten kijken. Ze heeft genoten.

Overwacht archiefmateriaal

Onze tijdreis door het onderwijs eindigt op de Jac. P. Thijsseschool, de school waar Niek als kind naartoe ging. In stoffige dozen op de hoogste plank van het magazijn vinden we papieren en wat foto's. Een foto van juffrouw Brouwer bijvoorbeeld, volgens Niek kent iedereen oude Texelaar haar. We vinden een uitnodiging voor de opening van de school na de verhuizing vanaf de Burgwal, in 1950. En dan ineens ligt

zijn me altijd bijgebleven, zoals dat vermoedelijk voor veel van ons het geval is.

Wat me ook is bijgebleven, is het feit dat ik met nog een paar andere dromers bij het groepje hoorde dat altijd de laatste keus was bij de slagbalverdeling.

De laatste dag

Het is geschreven met een vulpen in Nieks keurige blokschrift. Wat is dat leuk, zegt hij. We vinden foto's van de reis waarover de brief gaat en een foto waarop hij als schoolkind staat tijdens een excursie in Den Haag. Op de laatste schooldag in het oude gebouw, op vrijdag 22 april, kreeg Niek ceremonieel de schoolbel overgedragen. Het is de schoolbel waarmee dit verhaal begon. Toen Niek van de verhuizing hoorde, schreef hij Nick Slijderink, het schoolhoofd, een brief. Hij vroeg of hij de bel mocht hebben, dat zou een aanwinst zijn voor zijn Historisch Lokaal in de Eiland Galerij, waar permanent een onderwijsstentoonstelling is. Hij schreef een aan elke directeur met het verzoek

Die familie de Grave was een onverbeterlijke verzamelaarsclub

school en hoe kwam ze daar dan elke dag? Mevrouw hield het raadsel op, vertelt Niek: Ze heeft helemaal niet in Den Burg op school gezeten, want er zijn foto's waarop te zien is dat ze in De Cocksdorp naar school ging. Het zit zo: de moeder van mevrouw Ran, mevrouw Bakker-De Grave, was het nichtje van Narda, Frans' ois was haar opa. In de jaren 70 en 80 werkte ze als onderwijzeres op de Jozefschool. Wat blijkt nu: die familie de Grave was een onverbeterlijke verzamelaarsclub. Ze verzamelden alles: oude treinkaartjes, alle bootkaartjes en dus ook de oude schriftjes van Narda. Mevrouw Ran-

noemd, heette eigenlijk Frans' ois. Daarna heeft ze heeft op Modestia gewoond met haar man Cornelis Smit en hun pleegkind, de boerderij die nu een jeugdhuis is in Eierland. De boerderij werd in de jaren 60 verkocht en ze verhuisden naar Den Burg, daar bouwden ze een leuk klein huisje van gele steen aan het Schilderend. Het heet Vitae. Ze overleed in 1988. En toen kreeg ik de eerste schriftjes. Ik heb een fotootje van haar gekregen: het is een mooi meisje met donker, zwart haar en vlechtjes. Het verhaal is nu compleet, maar op een totaal andere manier dan we gedacht hadden: het had niks met de

Wat is dat leuk

daar, in die doos met archiefmaterialen, een brief die Niek zelf schreef in 2004:

Beste oud-klasgenoten,

Ik ben niet van de partij, maar in gedachten wel aanwezig. De jaren op en rond de Thijsseschool

te mogen grasduinen op de zolders. Dat mocht. De scholen gaan nu een nieuwe fase in, maar de geschiedenis van toen Den Burg vijf scholen had, die blijft bewaard.

